



DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 lutego 2019 r.

Poz. 248

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 7 lutego 2019 r.

w sprawie należności za podróże służbowe i należności przysługujących z tytułu delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości albo związanych z wykonywaniem zadań w zakresie ochrony placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, a także świadczeń związanych z wykonywaniem tych zadań

Na podstawie art. 172 ust. 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość i tryb przyznawania należności za podróże służbowe i należności przysługujących z tytułu delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości albo związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, zwanej dalej „ustawą”, w tym sposób ich wypłaty, oraz świadczenia związane z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu skróty oznaczają:

- 1) SOP – Służbę Ochrony Państwa;
- 2) Komendant SOP – Komendanta Służby Ochrony Państwa;
- 3) funkcjonariusz – funkcjonariusza SOP;
- 4) przełożony – bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

§ 3. 1. Funkcjonariusz odbywający podróż służbową na obszarze kraju, zwaną dalej „krajową podróżą służbową”, otrzymuje dietę, o której mowa w art. 172 ust. 3 pkt 1 ustawy, w wysokości określonej dla diety przysługującej w czasie podróży krajowej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, za każdą dobę krajowej podróży służbowej liczoną od wyjazdu ze stałego miejsca pełnienia służby do powrotu do tego miejsca.

2. Wysokość diety, o której mowa w ust. 1, jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) od 8 do 12 godzin – stanowi 50%,
 - b) ponad 12 godzin – stanowi 100%– diety przysługującej w czasie podróży krajowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 730, 1544, 1562, 1669, 2245 i 2399 oraz z 2019 r. poz. 125.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, 1076, 1608, 1629, 2215, 2244, 2245, 2377 i 2432.

2) dłużej niż dobę, a niepełna, ale rozpoczęta doba wynosi:

- a) do 8 godzin – stanowi 50%,
- b) ponad 8 godzin – stanowi 100%

– diety przysługującej w czasie podróży krajowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

3. Wysokość diety, o której mowa w ust. 1 i 2, zmniejsza się o koszty zapewnionego bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie – 25%,
- 2) obiad – 50%,
- 3) kolacja – 25%

– diety przysługującej w czasie podróży krajowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

4. W przypadku korzystania przez funkcjonariusza z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Funkcjonariusz odbywający podróż służbową poza granicami kraju, zwaną dalej „zagraniczną podróżą służbową”, otrzymuje dietę, o której mowa w art. 172 ust. 3 pkt 1 ustawy, w wysokości określonej dla diety przysługującej w czasie podróży zagranicznej do danego państwa docelowego w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, za każdą dobę zagranicznej podróży służbowej liczoną od chwili:

- 1) przekroczenia granicy polskiej w drodze za granicę do chwili przekroczenia granicy polskiej w drodze powrotnej do kraju – w przypadku odbywania podróży środkami komunikacji lądowej;
- 2) startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju – w przypadku odbywania podróży środkami komunikacji lotniczej;
- 3) wyjścia statku (promu) z portu polskiego do chwili wejścia statku (promu) w drodze powrotnej do portu polskiego – w przypadku odbywania podróży środkami komunikacji morskiej.

2. Wysokość diety, o której mowa w ust. 1, za niepełną dobę zagranicznej podróży służbowej wynosząca:

- 1) do 8 godzin – stanowi 33,33%,
- 2) ponad 8 do 12 godzin – stanowi 50%,
- 3) ponad 12 godzin – stanowi 100%

– diety przysługującej w czasie podróży zagranicznej do danego państwa docelowego określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

3. Wysokość diety, o której mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) funkcjonariuszowi zapewniono bezpłatne całodzienne wyżywienie,
- 2) funkcjonariusz przebywa w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym

– stanowi 25% diety przysługującej w czasie podróży zagranicznej do danego państwa docelowego określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

4. Wysokość diety, o której mowa w ust. 1 i 2, zmniejsza się o koszty zapewnionego bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie – 15%,
- 2) obiad – 30%,
- 3) kolacja – 30%

– diety przysługującej w czasie podróży zagranicznej do danego państwa docelowego określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

5. W przypadku korzystania przez funkcjonariusza wykonującego czynności służbowe w zagranicznej podróży służbowej z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w art. 172 ust. 3 pkt 2 ustawy, następuje w wysokości obejmującej cenę biletu wraz z opłatami dodatkowymi i z uwzględnieniem przysługującej funkcjonariuszowi ulgi oraz rodzaju środka transportu właściwego do odbycia podróży służbowej w postaci samolotu, samochodu osobowego, środków publicznego transportu zbiorowego, motocykla lub motoroweru albo statku lub promu.

2. W przypadku wyrażenia przez Komendanta SOP lub osobę przez niego upoważnioną zgody na przejazd w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji SOP wysokość zwrotu kosztów przejazdu jest określana według stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu nie wyższych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 58, 60 i 125).

§ 6. 1. Zwrot kosztów noclegu, o którym mowa w art. 172 ust. 3 pkt 2 ustawy, w krajowej podróży służbowej przysługuje w wysokości stwierdzonej rachunkiem za nocleg w hotelu lub kwaterze prywatnej.

2. Ryczałt za nocleg, o którym mowa w art. 172 ust. 3 pkt 2 ustawy, w krajowej podróży służbowej przysługuje funkcjonariuszowi w wysokości 150% diety, o której mowa w § 3 ust. 1, za każdy nocleg trwający co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

§ 7. 1. Zwrot kosztów noclegu, o którym mowa w art. 172 ust. 3 pkt 2 ustawy, w zagranicznej podróży służbowej przysługuje funkcjonariuszowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem za nocleg w hotelu, w granicach ustalonego na ten cel limitu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

2. Ryczałt za nocleg, o którym mowa w art. 172 ust. 3 pkt 2 ustawy, w zagranicznej podróży służbowej przysługuje funkcjonariuszowi w wysokości odpowiadającej 25% limitu, o którym mowa w ust. 1, za każdy nocleg trwający co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

§ 8. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przysługuje dieta za czas przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby w wysokości określonej w § 3.

§ 9. Wysokość należności z tytułu zwrotu kosztów przejazdu do miejsca delegowania, na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejsca delegowania i z powrotem, przysługującej funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na terenie Rzeczypospolitej Polskiej stanowi równowartość kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji.

§ 10. Funkcjonariuszowi wykonującemu zadania, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, przysługuje dieta za czas przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby w wysokości określonej w § 4.

§ 11. Funkcjonariuszowi wykonującemu zadania, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, przysługuje zwrot kosztów noclegu albo ryczałt za nocleg, w wysokości określonej w § 7.

§ 12. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową, delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na terenie Rzeczypospolitej Polskiej lub wykonującemu zadania, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, przysługuje zwrot kosztów, o którym mowa w art. 172 ust. 3 pkt 5 ustawy, w wysokości wskazanej na oryginale rachunku.

§ 13. 1. Komórka organizacyjna SOP właściwa do spraw finansowych dokonuje wypłaty należności, o których mowa w § 3–12, na podstawie rachunku kosztów sporządzonego przez funkcjonariusza, w formie gotówkowej lub bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez funkcjonariusza.

2. Zapewnienie funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową, delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na terenie Rzeczypospolitej Polskiej lub wykonującemu zadania, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, bezpłatnego wyżywienia lub wyżywienia w ramach usługi hotelarskiej potwierdza kierownik komórki organizacyjnej SOP zapewniającej te świadczenia lub funkcjonariusz w oświadczeniu złożonym na poleceniu wyjazdu służbowego.

3. Wypłata należności, o których mowa w § 10 i 11, następuje za pośrednictwem placówki zagranicznej.

4. W przypadku funkcjonariusza odbywającego krajową podróż służbową lub delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby Komendant SOP może uznać, dla celów rozliczenia kosztów wynikających z tych tytułów, miejscowość zamieszkania funkcjonariusza za stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli spowoduje to ich zmniejszenie.

§ 14. 1. Komórka organizacyjna SOP właściwa do spraw finansowych na wniosek funkcjonariusza odbywającego krajową podróż służbową lub delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wypłaca mu zaliczkę na pokrycie kosztów związanych z tą podróżą lub delegowaniem, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz rozlicza pobraną zaliczkę w terminie 14 dni od dnia zakończenia krajowej podróży służbowej lub upływu okresu delegowania.

§ 15. 1. Komórka organizacyjna SOP właściwa do spraw finansowych wypłaca funkcjonariuszowi odbywającemu zagraniczną podróż służbową lub wykonującemu zadania, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju. Za zgodą funkcjonariusza zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych określonego przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego dzień wypłaty zaliczki.

2. Rozliczenia kosztów związanych z zagraniczną podróżą służbową lub skierowaniem do wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, dokonuje się w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymienianej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży lub przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby.

3. Do rozliczenia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty lub rachunki potwierdzające poszczególne wydatki, z wyjątkiem rozliczenia diet i wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu lub rachunku nie było możliwe, funkcjonariusz składa pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

§ 16. Świadczeniami, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 2 ustawy, są:

- 1) ryczałt z tytułu wykonywania czynności służbowych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej – w wysokości 100% diety, o której mowa w § 4, za każdy rozpoczęty dzień skierowania do wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy;
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania – w wysokości 50% diety, o której mowa w § 4, za każdy rozpoczęty dzień skierowania do wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy;
- 3) należność zagraniczna za każdy rozpoczęty dzień kalendarzowy skierowania do wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, w wysokości:
 - a) 40 euro dla funkcjonariusza pełniącego funkcję dowódcy ochrony,
 - b) 30 euro dla pozostałych funkcjonariuszy.

§ 17. Świadczenia, o których mowa w § 16, wypłaca się – za pośrednictwem placówki zagranicznej – w formie bezpośredniej do rąk funkcjonariusza lub w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez funkcjonariusza.

§ 18. Przepisy rozporządzenia w zakresie wysokości należności za podróże służbowe i należności przysługujących z tytułu delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości albo związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, oraz świadczeń związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 4 ust. 8 ustawy, mają zastosowanie od dnia 2 lutego 2019 r.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.⁴⁾

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji: *wz. K. Kozłowski*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości i warunków przyznawania funkcjonariuszom Biura Ochrony Rządu należności pieniężnych za podróże służbowe (Dz. U. poz. 1773 oraz z 2015 r. poz. 341), które utraciło moc na podstawie art. 389 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138, 650, 730, 1544, 1562, 1669, 2245 i 2399 oraz z 2019 r. poz. 125).